

Popis bodového hodnocení tohoto indikátoru:

0: Učitel/ka nedává dětem možnost volby.

1: Učitel/ka nabízí dětem možnost volby ohledně místa hry, postupu činnosti, materiálů, které chtějí použít, toho, co se chtějí naučit, s kým si chtějí hrát apod.

2: Učitel/ka předem plánuje, jak každému dítěti poskytnout možnost smysluplné volby (činnosti, témata, místa činností, doba, jakou chtějí strávit danou činností, s kým se na ní chtějí podílet), která odpovídá jejich věku a schopnostem. Vybízí děti k experimentování, hledání nových cest a způsobů, jak si poradit, a hovoří s dětmi o jejich objevech. Umožňuje dětem volbu ve fázi plánování (např. děti si mohou volit téma projektu, skupinu apod.), při samotných činnostech (způsob provedení, vlastní postup, způsob zpracování v závěru) i při hodnocení (např. způsob prezentace výsledků práce).

Hodnotitel posuzuje indikátor na třístupňové škále:

0/R: nedostatečné (*rarely evident*). Indikátor není naplňován. Není zjevné, že by se popisovaný indikátor objevoval v pedagogické práci učitele.

1/S: dobrý začátek (*sometimes evident*). Indikátor je částečně naplňován. Existují některé příklady toho, že se popisovaný indikátor objevuje v pedagogické práci učitele.

2/C: kvalita v praxi (*consistently evident*). Indikátor je naplňován. Existuje mnoho příkladů, které dokladují, že popisovaný indikátor je běžnou součástí pedagogické práce učitele.

Při administraci je primárně využíváno zúčastněné pozorování. V případě položek, které nebylo možné pozorováním zachytit, je s posuzovaným pedagogem následně realizován rozhovor směřující ke zhodnocení příslušného indikátoru.

Využití nástroje

V kontextu oblasti 6 lze konstatovat, že nástroj posuzuje komplexně praxi konkrétních učitelů ve všech oblastech zahrnutých v kritériích 6.2 a 6.3. Nástroj nepokrývá politiku školy, kritérium 6.1 (např. odmítání přijímání dětí s potřebou podpory či dělení dětí do skupin podle kognitivního výkonu). Provést měření dle Standardů ISSA je poměrně náročné a vyžaduje dobře proškolené a zkušené hodnotitele, kteří mají sjednocený pohled na posuzování indikátorů. Hodnotitelé si během pozorování výuky zapisují konkrétní situace a výroky učitelů (případně žáků), které pak vzájemně konzultují a posléze jimi dokládají své hodnocení na bodové škále. Měření ve čtyřech českých školách ukázalo, že standardy nezachycují rozdíly v pedagogickém přístupu učitelů, protože většina z nich se ve vztahu ke sledovaným jevům pohybovala v úrovni 0/R (nedostatečné či neadekvátní praxe). Zároveň bylo ale zřejmé, že rozdíly v jejich pedagogické praxi existují. Přestože se jednalo o vzorek škol, které byly doporučeny jako příkladné v inkluzivním vzdělávání, a do hodnocení byly zahrnuty dle názorů vedení nejlepší učitelé, hodnocení učitelé ani v jednom případě nedosáhli nejvyšší úrovně hodnocení pedagogické praxe dle Standardů ISSA. Míra výukové diferenciaci a individuální podpory je tedy i na těchto vzorových školách s proinkluzivní praxí, posuzováno optikou standardů ISSA, velmi nízká. Všichni hodnocení pedagogové dosáhli průměrného skóre v rozmezí 0–1,4. Pouze dva učitelé dosáhli na průměrné skóre 1,4. Přestože mezi učiteli byly rozdíly v postojích, přístupu i pedagogických dovednostech, Standardy ISSA tyto rozdíly v převažující míře nezaznamenaly. Standardy ISSA jsou koncipovány pro hodnocení pedagogiky zaměřené na dítě. Z pilotního šetření je patrné, že na českých školách stále není tato praxe rozšířená a nástroj je příliš pokročilý pro zaznamenání rozdílné pedagogické úrovně i v případě nejlepších učitelů. Indikátory nástroje mohou být inspirací pro metodickou podporu vztahující se k charakteristikám školy hodnoceným v oblasti 6 ve výborné úrovni, které mohou být pomocí indikátorů blíže konkretizovány. Učitelé díky nim mohou získat dostatečně